

Verhagen

onder leiding van de minister van landbouw.

De CDA-fractie is van mening dat bij dit soort zaken, juist vanwege de noodzaak om een bijdrage te leveren aan de verbetering van de mensenrechtensituatie in Cuba, sprake moet zijn van "samen uit, samen thuis". Het mag toch niet zo zijn dat de Cubaanse regering bepaalt wie deel mag uitmaken van een Nederlandse missie. Ik wil dan ook één simpele vraag stellen aan de minister van landbouw: is hij bereid zijn missie af te zeggen nu een lid van de voorziene delegatie, de voorzitter van het CNV, geen visum krijgt? Daarmee zou de minister een signaal afgeven, namelijk dat de Cubanen niet kunnen bepalen waarover en met wie wij mogen spreken.

□

Minister **Brinkhorst**: Voorzitter. Het plan om een handelsmissie naar Cuba te zenden, is ontstaan naar aanleiding van een invitatie van de minister van landbouw van Cuba tijdens zijn bezoek aan Den Haag vorig jaar. Het is evident dat Cuba een totaal andere maatschappijvisie en politieke visie heeft dan Nederland. In dergelijke situaties wordt, zoals in eerdere gevallen is gebleken, een dubbel beleid ingezet. Aan de ene kant is er sprake van een voortgaande kritische dialoog met landen met een totaal ander maatschappelijk politiek systeem, overigens conform het in Europees verband overeengekomen standpunt – gebaseerd op de zogenoemde "common position" – en aan de andere kant speelt de discussie over landbouw, waar in Cuba veel belangstelling voor bestaat, met de Nederlandse knowhow en steun aan de infrastructuur. In dat verband heeft tweeënehalf jaar geleden een missie plaatsgevonden onder leiding van staatssecretaris Ybema. Een breed samengestelde missie, waaraan ook de vakbond heeft deelgenomen, conform de wens van de Kamer.

Vrijdagavond bereikte ons het bericht van een voorziene weigering van een visum aan de heer Terpstra en aan een medewerker. De ambassadeur gaf als toelichting dat in het jaar 2000 geweigerd is een visum te verstrekken aan de heer Terpstra op grond van het feit dat hij het CUTC-congres zou bijwonen dat

in Cuba niet was erkend. Die weigering was bij de Nederlandse regering op dat ogenblik niet bekend.

De heer **Verhagen** (CDA): Heb ik goed begrepen dat die weigering bij de Nederlandse regering toen niet bekend was?

Minister **Brinkhorst**: De weigering van het visum voor de heer Terpstra was toen niet bekend in het licht van de brief die hij in juli 2001 gestuurd heeft, in afschrift aan de Nederlandse ambassade, waarin hij aan de Cubaanse president opheldering verzocht over het feit dat een bedrag van 6.000 dollar dat hij aan het CUTC had overgemaakt, niet was aangekomen. Hij heeft zich in deze brief vervolgens sterk gemaakt voor het lot van de gevangengenomen secretaris-generaal van het CUTC.

De heer **Verhagen** (CDA): Terecht.

Minister **Brinkhorst**: Het is duidelijk dat daarmee een nieuwe situatie ontstond. Cuba heeft aanleiding gevonden om het visum te weigeren. Het standpunt van het kabinet, ook na zorgvuldig overleg met mijn collega van Buitenlandse Zaken, is dat de geplande missie geen doorgang kan vinden, tenzij de Cubaanse regering alsnog een oplossing weet te vinden voor dit vraagstuk, wat ik niet erg waarschijnlijk vind. De politieke lijn is evident. De samenstelling van de delegatie is de verantwoordelijkheid van het kabinet en kan niet door het gastland gedictieerd worden. De inzet van het kabinet is om de kritische dialoog met Cuba te vervolgen. Deze kan wellicht in een later stadium, onder andere omstandigheden plaatsvinden. Wij zoeken naar verdere mogelijkheden hiervoor.

De heer **Verhagen** (CDA): Ik dank de minister voor zijn buitengewoon heldere antwoord. Een kritische dialoog heeft alleen maar zin, zoals de minister zegt, als die dialoog in alle openheid kan plaatsvinden, op een wijze die door de eerdere missie is vormgegeven. Ik ben blij met de toezegging dat de voorziene handelsmissie onder leiding van minister Brinkhorst niet doorgaat, nu er een visum wordt geweigerd aan de heer Terpstra. Dan heb ik geen vragen meer.

De **voorzitter**: Het lijkt mij beter dat

wij dan niet aan vervolgvragen toekomen. Als er vragen zijn gesteld waarop het antwoord is gegeven dat men wil hebben, kan ik mij niet zo goed voorstellen waarom men nog vervolgvragen zou stellen.

De heer **Van Middelkoop** (Christen-Unie): Voorzitter. Het zou nog bevredigender zijn geweest, wanneer de handelsmissie wel zou kunnen doorgaan, met aanwezigheid van de voorzitter van het CNV. De minister van Buitenlandse Zaken is hier ook bij betrokken. Mijn vraag is of het kabinet nog pogingen wil doen om de Cubanen op andere gedachten te brengen. Als politieke klasse van Nederland zijn wij ook wel iets verplicht tegenover voorzitters van het CNV. Ik herinner aan de activiteiten van de heer Westerlaken in het verleden voor de vakbondsleider Pakpahan in Indonesië. Ik vind het besluit van de minister uitstekend, maar er is nog een betere oplossing. Voorzover nodig moet hij de minister van Buitenlandse Zaken activeren om toch de ideale oplossing te vinden.

Minister **Brinkhorst**: Ik heb deze stellingname gegeven in nauw overleg met mijn collega van Buitenlandse Zaken. De heer Van Middelkoop had uit mijn woorden gehoord kunnen hebben dat ik uiteraard mededeling heb laten doen aan de Cubaanse ambassadeur, met het uitdrukkelijke verzoek om een oplossing te vinden voor de ontstane situatie. Wij leggen ons hier niet bij neer, maar het is een door Cuba gecreëerd vraagstuk dat naar mijn gevoel door Cuba moet worden opgelost.

Vragen van het lid Dittrich aan de staatssecretaris van Justitie over de achterstanden bij het verwerken van de MVV's, machtiging voorlopig verblijf, naar aanleiding van het artikel in de NRC "Trouw niet met een buitenlander".

□

De heer **Dittrich** (D66): Mevrouw de voorzitter. Ik denk dat iedereen het huwelijk van afgelopen zaterdag nog wel op het netvlies heeft staan, waar onze kroonprins met zijn Argentijnse Máxima is getrouwd. Ik heb het gevoel dat heel veel Nederlanders

De heer Dittrich (D66) tijdens het vragenuurtje

© M. Sablerolle – Gouda

ontroerd waren. Sommigen van hen waren misschien niet alleen ontroerd, maar voelden ook een lichte wanhoop.

Wat is namelijk het geval? Het is helemaal niet zo makkelijk om met

een buitenlander te trouwen en dan snel in Nederland te kunnen wonen, want er is een machtiging voorlopig verblijf nodig, als je met iemand trouwt van buiten de Europese Unie. Helaas blijkt dat deze niet snel wordt

verstrekt. Een partner van buiten de Europese Unie moet dan buiten Nederland wachten, totdat de machtiging is afgegeven. Soms betekent dit dat mensen die hier al zijn, bijvoorbeeld vrouwen met kinderen, moeten terugkeren naar het buitenland en daar moeten wachten totdat de procedure is afgerond.

Deze procedure kan zes tot twaalf maanden duren, terwijl wij in het verleden een- en andermaal hebben afgesproken dat zij moet worden teruggebracht naar drie maanden. Let wel, wij hebben het hier over mensen die van elkaar houden, die een relatie met elkaar hebben, die soms kinderen hebben en die op deze manier zo lang uit elkaar worden gehouden. Ik moet zeggen dat de fractie van D66 het een schande vindt dat de Nederlandse overheid, de Immigratie- en naturalisatiedienst voorop, de eigen zaken niet zo snel voor orde kan hebben dat wij die drie maanden kunnen bereiken.

Afgelopen zaterdag stond in de NRC het artikel "Trouw niet met een buitenlander". Dat ademt de sfeer dat er een soort ontmoedigingsbeleid gevoerd lijkt te worden. Wij hebben hierover een- en andermaal in de Kamer gesproken met deze staatssecretaris en de voorgaande staatssecretaris. Een- en andermaal is gezegd dat getracht wordt die drie maanden te bereiken. Dan breekt mijn klomp als de directeur van de Immigratie- en naturalisatiedienst het volgende zegt, zoals gisteren nog in de krant stond opgetekend. Ik citeer. Die lange wachttijd is een serieus probleem. Wij realiseren ons soms te weinig dat er aan de andere kant van die aanvraag mensen zitten die naar hun partner willen. Die kan je zeker geen 12 maanden laten wachten. Dat is gewoon verkeerd. Einde citaat.

Ik vraag daarom de staatssecretaris het volgende. Hoe kan het dat er in de twee jaar tussen maart 2000 toen staatssecretaris Cohen de toezegging deed en februari 2002 niets ten goede is veranderd en dat de wachttijden zelfs langer zijn geworden? Onderschrijft de staatssecretaris de woorden van de directeur van de IND dat het gewoon verkeerd is, mensen zo lang van elkaar te scheiden? Wat doet zij er allemaal aan om die wachttijden te bekorten? Kan zij de garantie geven dat in 2002 die wachttijden nog naar drie maanden worden teruggedron-

Dittrich

gen? In het overleg dat wij in december hierover hebben gehad met de staatssecretaris heeft zij gezegd dat bij onredelijke overschrijding van de termijn het gelijk verschuift naar de burger. Er zijn veel burgers die veel langer dan die drie maanden wachten. Is de staatssecretaris het met de fractie van D66 eens dat op een gegeven moment gezegd moet worden dat als de overheid haar zaken niet goed op orde heeft, het gelijk naar de burger verschuift en een machtiging tot voorlopig verblijf gegeven moet worden?

Staatssecretaris **Kalsbeek**: Mevrouw de voorzitter. Het beleid van gezinsvorming en gezinshereniging raakt velen, zo blijkt bij herhaling. Het betreft degenen die de gezinsvorming of gezinshereniging willen en degenen die daar omheen staan. Sommigen staan daar heel dicht bij, anderen kijken er juist met wat meer afstand naar. Soms overheersen de zorgen: zal een buitenlandse partner wel goed in Nederland kunnen inburgeren? Zullen de kinderen uit zo'n relatie wel echt de kans krijgen, hier volwaardig burger te kunnen zijn? Soms overheerst juist het begrip. Het is toch wel heel vervreemdend, zo is dan de redenering, als je zoveel moeite moet doen en je eigenlijk niet meer wilt dan samenwonen met degene van wie je houdt.

Voor degenen die zorgen hebben over het gezinsherenigings- en gezinsvormingsbeleid leidt dat regelmatig tot een roep om een zorgvuldige toets en zelfs wel om het opwerpen van drempels, opdat niet iedereen "zomaar" hierheen kan komen. Bij degenen die begrip hebben voor de partnerkeuze en het verlangen naar gezinshereniging leidt het tot de roep om lankmoedigheid en soepelheid. De heer Hoekema verwoordde dat in het algemeen overleg in december scherp. Hij stelde vast dat aan de ene kant misbruik wordt gemaakt van procedures voor gezinsvorming en gezinshereniging en dat er daarom waarborgen moesten zijn voor de toets, maar dat het aan de andere kant leidt tot langere procedures die je voor de mensen die te goeder trouw zijn, eigenlijk wilt vermijden.

Die twee benaderingswijzen, zorg aan de ene kant en begrip aan de andere kant, zijn niet altijd eenvoudig

te verenigen. Toch moet dat wel. Wij hebben dat ook gedaan. Er is wetgeving voor het MVV-beleid tot stand gekomen op initiatief van deze Kamer, met name van de heer Verhagen. Ten principale geloof ik dat dit beleid onomstreden is. Ik heb dat althans in het algemeen overleg van december kunnen vaststellen. Natuurlijk hebben wij verkend welke zaken wat anders geregeld zouden moeten worden. De conclusie was echter dat het MVV-beleid in de kern een goed beleid is.

Het beleid is geëvalueerd door mijn ambtsvoorganger in 2000. Toen is vastgesteld dat er in 26 gevallen gebruik is gemaakt van de hardheidsclausule. Er zijn ook enkele versoepelingen voorgesteld die door deze Kamer zijn geaccordeerd. De Tweede Kamer hecht er zeer aan, buitengewoon terughoudend te zijn met de hardheidsclausule. Dat heeft ertoe geleid dat er wederom een evaluatie heeft plaatsgevonden over de hardheidsclausule die binnenkort naar de Kamer gezonden zal worden.

Als wij het over de kern van de MVV-procedure eens zijn, rijst vervolgens de vraag over de complete invulling daarvan. Het is volstrekt in confesso dat die termijnen in een aantal gevallen te lang zijn. De heer Dittrich heeft gelijk als hij een paar ijkpunten aanhaalt. Het lijkt mij verkeerd, de indruk te wekken dat zij altijd wel een jaar zouden zijn. De gemiddelde termijn voor een MVV is 19 weken. Die moet teruggebracht worden naar drie maanden. De verwachting is dat wij dat eind van dit jaar of begin volgend jaar zullen kunnen realiseren. Je kunt dat nog steeds lang vinden, maar het is wel de tijd waarmee de Kamer, bij mijn weten ook de fractie van D66, akkoord is gegaan. Er wordt buitengewoon hard aan gewerkt. In het plan van aanpak, dat in december jl. met de Kamer is besproken, wordt precies aangegeven welke elementen daarbij aan de orde zijn.

Ik ben het dus niet eens met de stelling van de heer Dittrich dat er niets ten goede is veranderd. Wij hebben in goed overleg met de Kamer vastgesteld dat het MVV-beleid in de kern deugt, maar dat de uitvoering beter moet. Daar zijn via dat plan van aanpak ook de nodige stappen voor ondernomen.

De heer Dittrich heeft voorts een vraag gesteld over de onredelijke termijn. Hij is van mening dat het

gelijk in een dergelijk geval moet verschuiven naar de andere kant. Dat is geen uitvinding van mij, zo zit het systeem in elkaar. Als een rechter op een dag besluit dat hier een redelijke termijn overschreden is, dan verschuift het gelijk inderdaad naar de andere kant. Mijn ambtsvoorganger heeft indertijd met de Kamer over de versoepelingen gesproken. Toen is afgesproken dat ook een vergunning zal worden verleend als blijkt dat iets langer dan drie jaar zou duren. Dat is een heel lange termijn. Die is langer dan de redelijke termijn.

De heer **Dittrich** (D66): De staatssecretaris heeft in haar antwoord gezegd dat de kern van de wet inzake de MVV's, die op initiatief van de heren Verhagen en De Hoop Scheffer tot stand is gekomen, niet ter discussie staat. Ik zal deze wet tijdens de mondelinge vragen dan ook niet ter discussie stellen. Het gaat er de D66-fractie om dat de overheid haar eigen werk goed moet doen. De overheid vraagt mensen om tijdig met hun stukken bij de IND of de Vreemdelingendienst te komen. Als zij een dag te laat zijn, volgt een sanctie of moeten zij weer achteraan in de rij staan. Het is dan wel heel schrijnend dat diezelfde overheid haar eigen werk niet goed doet. Vaak wordt de indruk gewekt van een soort bureaucratie die voor burgers een ondoordringbare muur vormt en van een overheid die niet zo zeer een dienstverlener is, maar een tegenstander van de burgers.

Het gaat er mij met al deze vragen om dat de termijn moet worden teruggedrongen. Wij hebben hier al een- en andermaal, jaar in jaar uit, over gesproken. De staatssecretaris zegt dat het beter gaat en dat er een plan van aanpak is. Dat plan hebben wij in december besproken. Daar zitten weer zo veel vaagheden in! En ondertussen moeten de mensen ontzettend lang wachten als zij een aanvraag doen.

Mensen met kinderen die worden teruggestuurd naar het land van herkomst, moeten daar soms een klein jaar wachten en kunnen dan weer met de kinderen terugkeren. Die gezinnen worden uit elkaar gehaald. Kan de staatssecretaris niet een uitzondering maken en ervoor zorgen dat in elk geval de mensen met kinderen versneld worden behandeld? In de wet wordt al zo'n uitzondering gemaakt voor gevallen

Kalsbeek

waarin bedrijven en onderwijsinstellingen een rol spelen. Het kan dus wel zodra er een economische factor meeweegt, maar wanneer het gaat om liefdesrelaties, om mensen die van elkaar houden en willen samenleven, worden er allerlei belemmeringen opgeworpen.

Ik bepleit niet dat wij allerlei misbruik moeten toestaan, ik ben ook een voorstander van goede controles, maar de overheid moet een en ander veel beter plannen en haar eigen werkzaamheden beter verrichten. Ik vraag de staatssecretaris heel concreet om een datum te noemen waarop zeker is dat een MVV-aanvraag binnen drie maanden geregeld is.

Staatssecretaris Kalsbeek: Ik ben blij dat de heer Dittrich nogmaals bevestigt dat ook de fractie van D66 de wet inzake de MVV's niet ter discussie stelt.

De heer Dittrich (D66): Ik heb gezegd dat ik de wet in dit vragenuurtje niet ter discussie stel.

Staatssecretaris Kalsbeek: Vooralsnog stelt hij deze wet niet ter discussie, houd ik dan toch maar even vol. Hij heeft destijds voor die wet gestemd en ik weet nog niet van iets anders. De heer Dittrich en ik zijn het erover eens dat de procedures waar mogelijk moeten worden verkort. Daarvoor is een plan van aanpak gemaakt. Mij is in het algemeen overleg in december niet gebleken dat de D66-fractie van mening was dat dit plan tal van vaagheden bevatte. Wij hebben er grondig over gesproken en dat heeft niet geleid tot een aanscherping op instigatie of tot een verduidelijking.

De heer Dittrich (D66): Ik heb de uitlatingen genoemd van de directeur van de IND, voor wie de staatssecretaris verantwoordelijk is. De heer Schoof zei in de krant van gisteren: het klopt helemaal niet; wij zijn verkeerd bezig; wij hebben ons niet gerealiseerd dat het om mensen gaat die van elkaar houden. Ik hoop dat de staatssecretaris daarop wil ingaan.

Staatssecretaris Kalsbeek: Ik ga in op de aspecten die de heer Dittrich nu noemt, namelijk die vaagheden. Ik heb het interview met de heer Schoof uiteraard ook gelezen. De heer Schoof redeneert volgens mij in

exact dezelfde lijn als ik, namelijk dat het gaat om belangen die voor de betrokkenen heel groot zijn en dat wij er alles aan doen om de termijn via dat plan van aanpak te bekorten tot drie maanden. Ik zeg nogmaals dat het gaat om een plan van aanpak dat ook door de fractie van de heer Dittrich is geaccordeerd.

De heer Dittrich (D66): Kan de staatssecretaris dan aangeven wanneer die termijn van drie maanden kan worden bereikt?

Staatssecretaris Kalsbeek: Wij verwachten dat wij eind dit jaar, begin volgend jaar de MVV-tijd te kunnen terugbrengen tot drie maanden.

De heer Dittrich (D66): Maar ik heb...

De voorzitter: Nee, mijnheer Dittrich, laat de staatssecretaris haar betoog even afmaken.

Staatssecretaris Kalsbeek: Ik wijs er verder nog op dat de hardheidsclausule buitengewoon terughoudend wordt gehanteerd in de geest zoals met de Kamer is afgesproken. Het kan zijn dat in bijzondere gevallen in goed overleg wordt afgesproken dat er alles aan zal worden gedaan om binnen bijvoorbeeld 14 dagen een MVV af te geven als men op een bepaald tijdstip in het buitenland is en over de benodigde papieren beschikt. Dat zijn dan wel uitzonderingen. Ik heb al eerder gezegd dat het gezinsherenigingsbeleid twee gezichten heeft. Het ene is waarvoor de heer Dittrich nu opkomt en waarbij het gaat om mensen die willen samenwonen met degenen waarvan zij houden. Het andere gezicht is de angst voor te veel gezinsvorming en -hereniging, waarbij mensen niet goed kunnen inburgeren.

De heer Dittrich (D66): De staatssecretaris doet nu een belofte die staatssecretaris Cohen op 29 maart 2000 ook al heeft gedaan. Hij zei dat aan het einde van het jaar de behandeltermijn tot drie maanden zal zijn teruggedrongen. Toen is er een plan van aanpak gekomen met allerlei schijven en organisaties die daarbij betrokken zijn. Waar het om gaat, is dat mensen die een MVV aanvragen van de overheid mogen verwachten dat zij als een service-

verlener optreedt en niet allerlei nodeloze belemmeringen opwerpt. Er moet goed worden samengewerkt opdat die termijn kan worden teruggebracht tot drie maanden. De staatssecretaris zegt nu weer dat het streven daarop is gericht, maar wij zijn nu al jaren bezig en nog steeds is de termijn van drie maanden niet gerealiseerd. Je schaamt je zo langzamerhand om dit uit te leggen aan mensen die ernaar vragen.

Staatssecretaris Kalsbeek: In het plan van aanpak staat dat wij streven naar een termijn van drie maanden en dat wij verwachten dat wij dat eind dit jaar, begin volgend jaar kunnen realiseren. Het plan van aanpak is in december besproken en ik heb toen van geen enkele fractie gehoord dat zij daar niet mee akkoord ging of dat wij op een andere manier zouden moeten trachten die termijn te bekorten. Wel is gezegd hoe lastig en verdrietig het kan zijn voor mensen als zij worden geconfronteerd met het MVV-vereiste. Daarom ook is het mogelijk om in bijzondere gevallen afspraken te maken zodat men zo snel mogelijk de vereiste papieren krijgt.

De heer Dittrich (D66): Maar u vergeet dat ruim anderhalf jaar geleden al een motie van D66 is aangenomen, die breed werd ondersteund en waarin wordt uitgesproken dat de behandeltermijn van MVV's moet worden teruggebracht tot drie maanden. Het is nu februari 2002 en nog steeds is het niet gebeurd terwijl al die mensen aanvragen doen en op wachtlijsten terecht komen.

Staatssecretaris Kalsbeek: Het plan van aanpak was de uitvoering van de motie-Dittrich. Was het niet logischer geweest als u mij in december door middel van een VAO had laten weten dat u het plan van aanpak onvoldoende vond in plaats van nu mondelinge vragen te stellen?

De heer Dittrich (D66): Dat had ook gekund, alleen heeft de directeur van de IND gisteren nog kenbaar gemaakt dat hij het ook helemaal niet met het beleid eens is. Degene die het beleid ontwerpt en moet uitvoeren, zegt zelf in de krant dat het niet deugt en dat het anders moet. Welnu, de staatssecretaris is verantwoordelijk voor het beleid van de IND: Wij willen graag een nieuwe

Kalsbeek

overheid die optreedt als service-verlener voor de burgers en niet als een bureaucratische tegenstander. Ik hoop dat u die toezegging wilt doen.

Staatssecretaris **Kalsbeek**: Ik vind echt dat u de woorden van de hoofddirecteur van de IND verdraait. Hij heeft gezegd dat hij heel goed beseft wat het voor mensen betekent als zij lang moeten wachten. Ook heeft hij gezegd dat hij als medeverantwoordelijke voor dit beleids-onderdeel er zeer aan hecht om de termijn van drie maanden te halen, niet alleen omdat het een professionele verantwoordelijkheid is, maar ook uit menselijk oogpunt. Ik vind dat hij dat uitstekend heeft verwoord.

De heer **Verhagen** (CDA): Voorzitter. Ik ben blij dat de staatssecretaris duidelijk stelt dat de driemaanden-termijn gehaald moet worden. Dat is ook gezegd bij de behandeling van mijn initiatiefwet. Tijdens het overleg van afgelopen december hebben wij geconstateerd dat het plan van aanpak in ieder geval de verwachting in zich borg – en dat wordt bevestigd door de staatssecretaris – dat de termijn wordt teruggebracht naar drie maanden. De CDA-fractie is nog steeds van mening dat die termijn gehandhaafd moet worden. Mijn vraag is evenwel gericht aan de heer **Dittrich**, die een warm voorstander was van mijn initiatiefwet. Wat wil hij veranderen aan het plan van aanpak? Op welke gronden baseert hij zijn mening dat het plan van aanpak niet leidt tot een terugdringing van de termijn naar drie maanden? Hij heeft toentertijd zijn twijfels over de uitvoering niet kenbaar gemaakt. Ik ben het met hem eens dat het hoofd van de IND niet zomaar een constatering kan doen zonder daaraan een actie te verbinden, maar het niet halen van de termijn was de reden voor het overleg. Wij kregen allen tientallen e-mails. Ik schrijf altijd in mijn antwoord dat men het bericht moet doorsturen naar de staatssecretaris zodat zij ervan op de hoogte is dat de uitvoering versneld moet worden. Dit laat onverlet dat deze gang van zaken slecht is voor de geloofwaardigheid van de politiek. De D66-fractie heeft in december geen concrete wijzigingsvoorstellen gedaan en de heer **Dittrich** stelt de kwestie nu aan de orde op basis van een uitzending en een krantenartikel waarin geen nieuwe feiten naar

voren zijn gebracht. Het probleem dat hij aangeeft, was er ook in december. Hij had toen concrete wijzigingsvoorstellen moeten doen.

De **voorzitter**: De vraag is niet gericht aan de staatssecretaris maar aan de heer **Dittrich**.

De heer **Dittrich** (D66): Ik antwoord graag op de vraag van de heer **Verhagen**. Hij zegt dat ik een warm voorstander was van de MVV-wet, maar hij kan zich ongetwijfeld nog de dagenlange discussies en de kritische opmerkingen die mijn fractie gemaakt heeft, herinneren. Mijn fractie heeft met de wet ingestemd en aangegeven dat zij die bij de evaluatie kritisch zou bekijken. Ik ontken niet dat er een zekere logica in de wet wordt gevolgd. Ik geef echter aan dat de overheid een zekere uitvoering van een wet bepaalt, dat die in de praktijk niet op die manier plaatsvindt en dat burgers daarvan de dupe worden. De staatssecretaris noemde de periode van 19 weken ten aanzien van de MVV-procedure, maar daarmee is het traject nog niet ten einde. Betrokkenen hebben op dat moment wel de machtiging om voorlopig in Nederland te verblijven, maar zij hebben nog geen verblijfsvergunning. Ik kan mij erover opwinden dat bij het bellen naar bijvoorbeeld de vreemdelingendiensten, mensen niet bereikbaar zijn, betrokkenen niet goed te woord worden gestaan en dossiers niet op orde of kwijt zijn. Er gaan maanden voorbij voordat de vergunning uiteindelijk wordt afgegeven. In die periode komen mensen niet voor bepaalde voorzieningen in aanmerking. De overheid moet haar werk goed doen. Dat punt heb ik niet alleen vandaag aan de orde gesteld, maar ook in december. In december 2000 is een motie van de D66-fractie aangenomen en daarvoor is het onderwerp bij de behandeling van de Justitiebegroting naar voren gebracht. Elke keer komt mijn fractie terug op het punt dat de overheid haar werk goed moet doen.

De heer **Kamp** (VVD): Voorzitter. Bij een van de drie aanvragen voor een machtiging voor voorlopig verblijf wordt vermoed dat er wat mis is, bijvoorbeeld omdat mensen reeds in Nederland verblijven. Is het niet beter om de tijd en energie vooral op de controle van aanvragen te richten

waarvan het vermoeden is gerezen dat een en ander niet klopt, en de andere aanvragen binnen een of twee weken af te wikkelen?

Staatssecretaris **Kalsbeek**: Ook dit onderwerp hebben wij besproken in het algemeen overleg. Het is heel lastig om op het eerste gezicht de bonafide en malafide aanvragen van elkaar te scheiden. Als de heer **Kamp** bedoelt dat de mensen die reeds in Nederland zijn met voorrang behandeld moeten worden, dan ben ik van mening dat dit de verkeerde weg is. Daarmee worden juist degenen beloond die het verkeerd doen.

Regeling van werkzaamheden

□

De **voorzitter**: Op verzoek van de CDA-fractie benoem ik in het Presidium het lid **Van der Knaap** tot plaatsvervangend lid in de bestaande vacature.

Het woord is aan mevrouw **Verburg**.

Mevrouw **Verburg** (CDA): Mevrouw de voorzitter. De Kamer heeft vorige week een brief ontvangen van de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, waarin een overzicht wordt gegeven van de aanvragen in het kader van ESF-EQUAL. Ik verzoek de minister om een brief naar de Kamer te sturen met eenzelfde soort overzicht van aanvragen die gedaan zijn in het kader van ESF-3 voor de periode 2000-2001.

De **voorzitter**: Ik stel voor, dit gedeelte van het stenogram door te geleiden naar het kabinet.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan mevrouw **Vos**.

Mevrouw **Vos** (GroenLinks): Voorzitter. Dit punt zal door de voorzitter van de vaste commissie voor VROM worden behandeld.

De **voorzitter**: Dan is het woord aan de heer **Meijer**.

De heer **Meijer** (CDA): Voorzitter. De minister van VROM heeft de Kamer de afgelopen dagen een brief